

ה"ת 4301/03 - משטרת ישראל / שלוחת הונאה חיפה נגד יניב הרинг

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22-03-4301 משטרת ישראל / שלוחת הונאה חיפה נ' הרинг
תיק חיזוני:

בפני **כבוד השופט דנה עופר**
המבקש
נגד
המשיב
משטרת ישראל / שלוחת הונאה חיפה
יןיב הרинг

החלטה

לפני בקשה להארכת תוקף החזקתם של תפוסים, שמוחזקים בידי המבוקשת מאז 27.2.19, ומاز
ניתנו מפעם לפעם החלטות המאריכות את תוקף החזקתם התפוסים.

המבקשת עותרת להארכת תוקף החזקתם התפוסים למשך שישה חודשים נוספים (מיום הגשת הבקשה,
1.3.22), ולתקופה כוללת של שלוש שנים וחצי.

2. נגד המשיב וחסודים נוספים, חלקם בני משפחתו (הוריו ואחיו), מתנהלת חקירה מורכבת, בעניין חדש
לעבירות של קבלת דבר במרמה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.

במסגרת החקירה נתפס בידי המבוקשת רוכש רב של החסודים, רובו מוחזק מתוך מטרה שיחולט בעתיד, לאחר
הגשת כתוב אישום וככל שיורשו החסודים, וחלקו מוחזק לצורך ראייתי במסגרת כתוב האישום שיוגש.

לטענת המבוקשת, נגד החסודים ישנן ראיות לכאוריית לעבירות שהיקפן הכספי נאמד בעשרות מיליון שקלים.
לטענה, החקירה מתנהלת באופן רציף ומתארכת בשל מורכבותה וריבוי המעורבים (מדובר במאות נחקרים,
עשרות חסודים, ומאות אלפי מסמכים לרלבנטים לחקירה, כמו גם תוכרי פריקות מחשבים). כן טוענת המבוקשת,
כי האינטרס הציבורי מחייב המשך החזקתם התפוסים לצרכי חילוץ, ואינטרס זה גובר על זכות הקניין של
الخصودين.

עוד טוענת המבוקשת, כי פעולה באופן מידתי, והותירה בידייה תפוסים ברישום, באופן שאינו מונע מהחשוד שימוש
באותם תפוסים. נכסים מקרקעין תפוסים ברישום, והמשיב יכול להשכיר אותם כפי שעשה בעבר ולקבל לידי את
דמי השכירות. רכבים תפוסים ברישום וניתן לעשות בהם שימוש. לא נתפסו חשבונות בנק או כספים של החשוד

המבקשת מודעת לכך כי החקירה מתמשכת זמן רב, אלא שלטענה לא ישבה בחיבור ידים ופעלה ללא זאת לקידום החקירה. לטענה, תקופת הקורונה שחלה במהלך תקופת החקירה האטה את קצב התקדמותה בשל האילוצים השונים שנבעו מהగבלות הקורונה. אירועים ביוחניים שהלו במהלך התקופה השפיעו אף הם על יכולת לקדם את החקירה ולסייע לה.

המבקשת הנינה בפני דו"חות סודים המפרטים את החשדות והיקפם, השלמות החקירה שהתבצעו על פי הוראות הפרקליטות, ופעולות החקירה שנוטרו לביצוע.

4. על פי המפורט בבקשתה, בידי המבקשת תפוסים של המשיב מסווגים שונים: נכסי מקרקעין שונים, תפוסים ברישום, כולם רשומים בבעלויות חברה בשם "ג.ר.ה.", שהמשיב דן רשום כבעל מנויותה; שלושה כלי רכב תפוסים ברישום; שני מחשבים נייחים, שני התקנים ניידים ("דיסק-און-קי"), טלפון נייד מסווג סמסונג, חותמות גומי ופנקסי שיקיים ריקים.

5. הדיון שהתקיים בפני התמקד בעצם הצדקה להוסיף ולהחזיק את התפוסים, לשם לב למשך הזמן החרג שבמהלכו מתנהלת החקירה, תוך החזקת רכושם של החשודים בתפוס.

המשיב לא העלה טענותיו בכל הנוגע לעצם קיומו של חשד סביר לכך שהוא ביצע את העבירות המיוחסות לו, שכן שאלת זו כבר נדונה והוכרעה על ידי מותבים שונים, לרבות החלטות שניתנו בבימה"ש המחויז.

המשיב הודיע בדיון (22.3.22), כי הוא מסכים שלא לדון במסגרת הזו בנכסי המקרקעין התפוסים ברישום, שכן בעניינים של אלו עתיד בית המשפט המחויז (כב' השופט מנדלבום) לחתולתו בתיק ע"ח 61825-07-21.

ואכן, לאחרונה (14.6.22) ניתנה החלטת כב' השופט מנדלבום בתיק הנ"ל, ועיקרה קביעת גובה הערובות הנדרשות מהמשיב לשחרור התפוסים, לשם לב למשך החזקתם, מצד אחד, ולאינטראס הציבורי שבהתורת התפוסים בידי המבקשת לצורכי חילוט עתידי, נוכח היקף העבירות הנטען ועוצמת החשודת.

לאור האמור, ההחלטה זו לא תעסוק במקרקעין התפוסים, אלא ביתר התפוסים. לגבי המקרקעין התפוסים, אני מורה על הארצת תוקף החזקתם מבוקש, ואילו שחרורם יהיה כנגד ערבות על פי קביעת ביהם"ש המחויז בתיק.

.5. לטענת המשיב, אין אח ורע לבקשה מעין זו, שבה עותרת המשפטה להוסיף ולהחזיק תפוסים למשך מועלה שלוש שנים, כאשר אין אפילו צפי ברור למועד סיום החקירה.

המשיב מפנה לכך שבעבר התחייב המבוקשת לסיים את החקירה עד לחודש ספטמבר 2021, אך גם מועד זה חלף מבלי שהחקירה הסתיימה, וכעת אין המבוקשת מתחייבת למועד סיום כל שהוא.

המשיב התייחס קונקרטית לרכוש התפוס בידי המשיב:

רכב מס' 6203761 - לטענתו מדובר ברכב ברכב וולוו משנת יצור 2006, בשווי של 7,000 ₪ בלבד, שלמעשה הורד מהכਬיש. המשך תפיסתו ברישום גורם רק לכך שנמסרוות למשיב הודעות על קנסות בגין אי חידוש רישיון הרכב.

רכב מס' 7175334 - לטענתו מדובר ברכב מסווג פיאט, שנת יצור 2015, רשום על שם גירושתו. ערך הרכב לטענתו אינו עולה על 30,000 ₪, ונשחק مدى שנה. אם תימשך החזקתו כתפוס ברישום מנענת אפשרות מכירתו, תוך שחיקת ערכו כאמור.

רכב מס' 1504037 - לטענתו מדובר ברכב שייך לחברת השכלה. אין למשיב עניין ברכב זה בלבד העניין שלא להיתבע על ידי חברת ההשכרה בשל העיקול שנרשם עליו.

המחשבים, לטענת המשיב, הם בעלי ערך כספי וכך גם הטלפון הנייד. לטענתו, אין עוד הצדקה, בנסיבות הזמן הנוכחיות, להתר המשך החזקתם בידי המבוקשת.

.6. המבוקשת הتبקשה להתייחס קונקרטית לטענות שהעלתה המשיב לעניין כל הרכב, והגישה את תגובתה בהתאם.

המבוקשת הודיעה על ביטול העיקולים על כל הרכב שמספריהם 1504037 ו-6203761, ובמילים אחרות - היא אינה מבקשת עוד הארכת תוקף החזקה ביחס לשני כל רכב בלבד.

לעניין רכב מס' 15044037 מסכימה המבוקשת להסיר את העיקול ממנו כנגד הפקדה של 70% מערך. המבוקשת לא התייחסה בתגובה לשינוי הרכב, ועל כן יש להסיק כי היא אינה חולקת על טענת המשיב, ששינוי כ-30,000 ₪ בלבד.

הxdbקשת השלימה את תגובתה גם בעניין המחשבים התפוסים ומקשר הטלפון הנייד, ציינה כי אלו מוחזקים לצורך ראייתי, ולא לצורכי חילוט. מאוחר וهم עשויים לשמש証 כראיות גם בעניינים של חזודים אחרים, הרוי שלא די בכך שהמשיב יוותר על כלל הראה הטובה ביותר.

7. מטרת המבוקשת בהחזקת מרבית התפוסים היא חילוטם העתידי, בהתאם למסלול הקבוע בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, אם כחילות של תפוסים אשר הושגו באמצעות ביצוע עבירות, ואם כחילות מתוך רכשו של המשיב בשווי הרכוש שבו נעבירה העבירה.

לענין סמכות המבוקשת לתפוס ורכוש בשווי הרכוש שלגביו קיימים חדשות לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, בנוסף לעילות התפיסה על פי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), אפנה להחלטה שניתנה בעניינו של המשיב דין בע"ח 61825-07-21.

אף אין צורך להידרש במסגרת זו לשאלת הראיות וועוצמתן, לאחר שכמה מותבים כבר קבעו כי קיימת תשתיית ראייתית מספקת שהצדיקה הארכת תוקף החזקת התפוסים מפעם לפעם, ולאחר שהמשיב עצמו הפנה לאוותן החלטות ואינו חולק על כך (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 7-5).

המחליקת בתיק זה מצומצמת למדי, שכן עיקר הרכוש - המקרקעין - נדון בהחלטת ביהם"ש המחויז, כאמור לעיל. לגבי כל הרכב, ישנה הסכמה של המבוקשת לשחרור שניים מתוך שלושת הרכבים. נותר, אפוא, רכב אחד תפוס "ברישום", מחשבים וטלפון.

השאלה העיקרית המונחת לפתחי כתע היא שאלת מידתיות התפיסה, בעיקר מבחןית משך הזמן, שכן הרכב האחד שנותר תפוס ברישום אינם תפוס בידי המשטרה ממש, ולא נמנע מהמשיב לעשות בו שימוש בפועל לאור התקופה. שאר התפוסים אינם בעלי ערך כספי ניכר. הטלפון, המחשבים, הדיסקים וכו', מוחזקים על מנת שיישמשו ראייה במשפט, ככל שכן יתגבש ויוגש כתוב אישום.

8. אין ספק, כי משך הזמן שבמהלכו מוחזקים התפוסים בזיקה לחקירה הנדונה הוא ארוך במיוחד, שכן הרכוש תפוס יותר משלוש שנים.

לא זו בלבד, אלא שעד היום לא הסתיימה החקירה, ובניגוד להצהרות המבוקשת שניתנו בעבר - כאשר הודיעה כי היא צופה שהחקירה تستטימ עד ספטמבר 2021, כתע אין המבוקשת מציגה צפי לסיום החקירה.

בהתאם לפסיקה - "בhinתן זכות הקניין של הנאשם ברכoso, נדרש לעורך איזון ראוי בין האינטרס הציבורי שבבהתחת החילות בסופו של ההליך הפלילי, ובשילוב הסעיף הזמני יש לנקטות זהירות מידתיות בקביעת היקף החילות... צמצום היקפו של הצע הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש ועד שלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמסחות הצפואה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הבהיר, חילות רכoso של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הננתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילות מתמשכת. על כן, במסגרת בוחינת מידתיות החילות הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו ציפוי הצעו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף

הן צפי הזמן לסיום ההליך" (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, 19.8.11).

באוטו עניין דובר ברכוש שהיה תפוס כבר במשך 5 שנים, שנתיים מתוכן - לאחר הגשת כתב אישום. על רקע זה ראה ביהם"ש העליון להורות על צמצום הרכוש המוחזק לצרכי חילוט עתידי, בהינתן חזקת החפות העומדת לנאים ובשים לב להתחשכות הczpoia של ההליך המשפטי. היקף הרכוש התפוס, שעמד על כ-35 מיליון ₪, צומצם למחצית - 18 מיליון ₪.

9. בהחלטתה של כב' השופטת נאות-פרי בע"ח 24163-12-21 (4.1.22) אמנה נדחה העורר על החלטה אשר התרה המשך החזקת התפוסים למשך חצי שנה נוספת, אולם לצד זאת צינה כבר אז, ככל שחולף הזמן כבד יותר הנטול על המבוקשת להצדיק את המשך התפיסה, וכי מתקרבת מאוד נקודת הזמן שבה לא ניתן עוד יהיה לראות בבקשת כמי שעומדת בנעל זה.

לאחרונה (14.6.22), כאמור, ניתנה החלטת כב' השופט מנדלבום בתיק ע"ח 21-07-61825, בעניינו של המשיב דן, ושם נאמרו לעניינו הדברים הבאים:

"אין חולק על כך שטרם הוגש כתב אישום כנגד העורר ובהתאם חזקת החפות עומדת לו במלוא עצמתה. זאת ועוד, מבלתי להמעיט מהיקף החקירה המתנהלת כנגד העורר ואחרים ומורכבותה, כפי שגם אני התרשםתי בעת שעינתי בדו"ח הסודי וחומר החקירה שהוצעו בפני ונותרו בידי זמן מה לצורך עיון בהם, עדין יש ליתן משקל ממשי לצורך במניעת פגיעה בלתי מידתית בזכות הקנין של העורר בנסיבות בהן, קיימת התחשכות רבה של הליכי החקירה.

בקשר זה אזכיר כי בדือน שהתקיים לפני בחודש אוגוסט 2021 הצהיר ב"כ המשיבה כי "החקירה נמצאת **לקראת סיוםה**. אנחנו נמצאים **לקראת סיוםה של הפרישה זו** בשלב האחרון של החקירה. אנחנו מטילים כרגע **בשלמות חקירה של הפרקליטות, השלמות חקירה סופיות...**" ובהתאם הובהר על ידו כי נתבקש הארכת תוקף צווי החקירה רק עד לחודש 10/21.

כiom מצוים אנו שמוña חודשים !!! לאחר דבריו של ב"כ המשיבה ומהדיון שנערך כאמור בבית משפט השלום עכו בחודש מרץ 2022 אני למד כי המשיבה ביקשה את הארכת צווי החקירה הזמינים עד לחודש 9/22 ולא מצאתי כי ניתנה על ידה התchingיות ברורה באשר למועד סיום החקירה והגשת כתב אישום כנגד העורר.

בנסיבות אלו חייב לעמודתי להינותן משקל ממשי לעובדה שנכסי המקראקען של העורר (באמצעות חברה ג.ר.ה) תפושים החל מיום 27.02.19 (במשך קרוב ל-3.5 שנים!!), ותוקף החקירה הוארך באופן חריג 7 פעמים מעבר לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, ועל אף שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, עדין שלילת זכותו של העורר לנוהג בנכסים אלו "מנาง בעלים" לרבות בדרך של קבלת אשראי כנגד הנכסים

או מכירתם, על סמך חשדות בלבד ומבלוי שהוגש נגדו עד היום כתוב אישום, יש בה כדי להוות פגעה בלתי מידתית בזכותו הכספי של העורר.

זאת ועוד, דרישתה של המשיבה להפקדת מלאה שווי הנכסים ללא ניכוי כלשהו, מבוססת על ההנחה שלפייה קיימת ודאות בכך שהעורר יורשע בעבירות שהדין מKENה בגין אפשרות חילוט עונשית, בית המשפט יורה על חילוט עונשי, הנכסים יעברו לבעלות המדינה והוא זו שתמכור אותו, לטענתה, ללא חיוב במס שבח, ללא צורך בהעברת חלק המע"מ למס ערך נוסף, ללא צורך בסילוק חובות לנושאים מובטחים ולא התחשבות בחובות הרובצים על הנכסים המונעים העברת הנכסים לידי צדדי ג'. אלא שכאמור אנו רוחקים מאד מודאות זו, והتمשכות החקירה כנגד העורר במשך שנים, ללא הגשת כתב אישום, יש בה כדי להעיד לכואורה על החלשה ממשית של התרחיש עליו מבוססים טיעוני המדינה, ולכך כאמור חיב להינתן ביטוי חשבונאי בבואה לקבוע ערובה מידתית לשחרור התפוסים בידי העורר.

בנוסף לכל האמור כבר נפסק לא אחת כי "כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לח�� את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספיים מתאימים עם ערכו הכלכלי של הנכס" (בש"פ 2346/21 רامي עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ (14.7.21) פסקה 10 (להלן - "عنין עמר").

במקרה שלפנינו אני סבור כי טיעוני המשיבה הדורשים הפקדה של מלאה שווי הנכסים כתנאי לפדיוןם, אינם בעליים בקנה אחד עם העקרון לעיל.

(...)

מайдך יש לזכור את חומרת החשדות המיחסות לעורר, ואת הצורך במתן צוים זמינים אשר יבטיחו את שמירת האפשרות לביצוע חילוט עתידי במקרה של הרשעה, שהוכר בחקיקה ובפסיקה ככלិ חשוב ומשמעותי בהרבה הרבים בין היתר מביצוע עבירות שעוניין הלבנתה הון ושמירה על העירון "**שלא יצא חוטא נשכר**" (ראו לדוגמא ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית פ"ד נב(2) 385,410 (1998)).

בשים לב לשיקולים שפורטו קבע כב' השופט מנדלבום, כי משווים של נכסים המקורקעין (על פי שמאויות שנעשו במסגרת ההליך שלפנינו) יש להפחית 35% עלויות מימוש, ולאחר מכן 15% נוספים בגין "נטרול אי הودאות וההקללה למדינה באפשרות לבצע חילוט", וכן הרבה צו ישחררו נכסים המקורקעין.

ההחלטה זו נוגעת לשירות לפרשנה הנדונה כאן, היא ניתנה ביום האחרון כך שהוא רלבנטית למשך ההחזקקה העדכני של הרכוש, ועל כן יש לראותה בה משום החלטה מנהה לעניינו. לאורא של החלטה זו,

הרי שאין להורות על שחרור כלל התפוסים, ולמעשה - יש להיעתר לבקשתה בדבר הארכה נוספת של תקופת החזקתם, כפוף לאפשרות "לפדות" תפוסים באמצעות ערובה מתאימה.

10. מעין בדו"ח הסודי שהונח לפניי עולה קיומו של הסבר סביר לכך שהחקירה טרם הست衣מה עד כה, בשים לב למורכבות החקירה. אני סבורה כי המבוקשת ישבה בחיבור ידים. אף השתכנעתי כי המבוקשת התמודדה עם קשיים חיצוניים לא מbowטלים שהקשו על השלמת החקירה.

מайдן, אין צפי ברור לסיום החקירה.

בדו"ח הסודי מפורטוות פעולות חקירה שונות שבductת המבוקשת לבצע, על פי הוראות הפרקליטות, אולם אין הערכה של זמן לביצוע ההשלמות או לסיום החקירה. הרושם הוא כי המבוקשת נמנעת במכoon מהצחים על מועד סיום הצפי של החקירה, לאחר שהצהרתה הקודמת, בדבר סיום עד לחודש ספטמבר 2021, התבדרה.

11. השיקולים שיש לשקל לעת זו הם כאלו:

מצד אחד ישנו שודות ממשיים לקיום עבירות על חוק איסור הלבנת הון בידי המשיב. שודות אלו כבר נבחנו על ידי מותבים קודמים, ואין מחלוקת על כך. היקף העבירות נאמד על ידי היחידה החקורתה ב"עשרות מיליון שקלים".

מנגד, רכוש מוחזק לצורך חילוט בשווי מזה שלוש שנים יותר. החקירה טרם הست衣מה. מועד סיוםה אינו ידוע עתה. גם לאחר שתסתיים החקירה, בהנחה שבאמת יוגש כתב אישום, צפי הליך משפטו ארוך שימשך שנים, ורק לאחריו - במקרה של הרשעה - ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש.

גם אם "אין אח ורע" להחזקת רכוש תפום במשך יותר משלוש שנים עוד לפני סיום החקירה, כפי שטען המשיב, שוכנעתי כי היו סיבות אובייקטיביות לה坦שכות החקירה, חלקן נעות באופי החקירה ובמורכבותה וחלקן - בקשימים חיצוניים.

לפי המפורט בדו"ח הסודי המונח בפניי, נראה כי החקירה צפוייה להסת衣ים במהלך תקופת הארכה המבוקשת (קרוי - ספטמבר 2022), ולמעשה החקירה היא ב"ישורת האחרונה".

בתוך מכלול השיקולים הרלבנטיים יש לבחון גם את מידת ההכבדה ביחס לרכוש הספציפי הנדון וביחס לחשוד הנדון. כאשר מדובר ב"תפיסטה" מקרוקען באמצעות רישום בלבד, על אף הפגיעה הקניינית והעדר האפשרות לקיום זכות הקניין במלוא מובנה (לרבות מכירת הקניין או שעבודו), הרי שהשימוש

העיקרי במרקען - החזקתם, לרבות השכרטם וקבלת פירות ההשכלה - אינם נמנעו מבעליו. כאשר מדובר ב"תפיסט" רכב ברישום, לא נמנעת האפשרות להוסף ולהשתמש ברכב. שונה הדבר כאשר מדובר בהחזקת כספים.

כלל, איני סבורה כי יש מקום להורות עצת על שחרור כל התפוסים בגין החשודים, זאת למרות פרק הזמן הארוך המדווח. עסוקין בחקירה מורכבת ומסועפת, בחשד לעבירות חמורות בהיקפים גדולים, ובמהלך שלוש שנים שחלו עסקה המבקשת שלא לאות בקיודם החקירה, למרות קשיים שונים שנצבו בדרכה.

לאור האמור, איני סבורה כי יש מקום להורות על הארכת תוקף תפיסת התפוסים מבוקש, לצד ביצוע אייזון ראוי בגין אחד ואחד מהחשודים, בשים לב למידת מעורבותו בפרשה, הריאות בעניינו, היקף הנכסים שנဏפס ומידת ההכבדה הנובעת מהתפיסה של הרcosa המסייע על החשוד המסייע, ובמידת הנitin - להפחית את מידת הפגיעה בזכותו הקניין, מחד, תוך הבטחת אינטראס הילוט, מאידן.

.12. מכאן לעניין המשיב דן.

המשיב נמנה על המעלג הראשון של החשודים. קיימת הצדקה עניינית להורות על המשך החזקת רכשו לצרכי חילוט, כפוף לצמצום מסויים בהיקף הרcosa המוחזק ולמתן אפשרות לשחרר את חלקו כנגד ערביות מתאימות, בהתאם לקביעת ביהם"ש המוחזק.

לענין התפוסים שהם מקרקעין - יהא בהתאם להחלטת ביהם"ש המוחזק בתיק 21-61825-07, ובכפוף לאמור שם, אני מורה מבוקש.

הבקשה להארכת תוקף תפוסים לעניין כל הרכב שמספריהם 150403761-6203761 נדחתה, לאור עדמת המבוקשת, כאמור לעיל.

בענין הרכב מ.ר. 7175334: לטענת המשיב, שוויו אינו עולה על 30,000 ₪. המבקשת לא חלקה על טענה זו ולא טענה לשוי אחר. עדמת המבקשת להפקדת 70% משוויו של הרכב תפוס לצורך שחררו אינה עולה בקנה אחד עם הנהוג בפסיקת בתי המשפט בעניין זה, כאשר לרוב מסתפקים בכ-30% משוויו של הרכב (למשל - בש"פ 3616/11 *זורי נ' מדינת ישראל*, 24.5.11). דומה כי יש אף להעיף "חולופת תפיסה" בדמות הפקדת סכום לטובת חילוט עתידי, שכן צפואה שהיקחה ממשית בערך הרכב, כך שהחולופה משרתת את האינטראס הציבור. לאחר שערכו של הרכב כבר נשחק במהלך שלוש שנים שבהן נמנעה מהמשיב אפשרות למכור אותו, מבלי שהחקירה הסתיימה, יש להעמיד את סכום הערובה על הצד הנורו.

בשים לב למכלול השיקולים המפורטים לעיל, מידת מעורבותו (הגבוהה) לכואורה של המשיב בעבירות הנדונות, העובדה שבפועל הרכב מוחזק בידי המשיב אולם הוא מעוניין למכור אותו לאור שחייב ערכו, והאפשרות להסתפק בחלופת תפיסה, אני מורה על הארצת תוקף החזקתו למשך התקופה המבוקשת, כפוף לאפשרות העומדת למשיב להפקיד לטובות קרן החילוט סכום של 8,000 ₪ ובכך לבטל תפיסתו ברישום.

לענין המחשבים והטלפון הנייד: תוכלית החזקתם בידי המבוקשת אינה חילוט, אלא התכליית הראייתית. לאור מורכבות החקירה וריבוי החשודים, יש לקבל את עדמת המבוקשת, כי יש להותר את המכשירים עצםם תפיסים בידייה למשך התקופה המבוקשת, בהנחה שבמהלכה תסתיים סוף-סוף החקירה. ערכם הכספי של מכשירים אלו אינם גבוהים, וכןון להיום המשך החזקתם בידי המבוקשת אינם גורם להכבדה של המשיב. הבקשה לעניין זה מתකבלת.

לענין התקני הדיסק-און-קי, פנקסי השיקים, החותמות: אין התנגדות ממשית מצד המשיב להמשך החזקתם, ולפיכך אני מורה על קבלת הבקשה לעניינם והארצת תוקף החזקתם כUMB.

המצוירות תמציא לצדים החלטה זו.

ניתנה היום, כ' סיון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.